

Bůh vykonal vše potřebné pro naši záchranu a nabízí nám to jako dar: **“Touto milostí jste skrze víru spaseni. Není to z vás – je to Boží dar; není to ze skutků, aby se nikdo nechlubil” (Efezským 2,8-9).** Milost znamená to, že jsme si zasloužili trest, avšak i přesto jsme byli soudcem osvobozeni, protože někdo jiný přijal trest za nás.

CO TO PRO MNE PRAKTICKY ZNAMENÁ

Ať už je hřích ve tvém životě jakkoli velký nebo hrozný, Boží odpuštění z lásky je větší!

Každý, kdo hledá Boha, ten Boha nalezne: “Budete mě hledat a najdete mě, když mě budete hledat celým srdcem” (Jeremiáš 29,13).

Každý, kdo by chtěl získat odpuštění svých vin, ten ho dostane! “Když ale své hříchy vyznáváme, Bůh je věrný a spravedlivý – odpustí nám naše hříchy a očistí nás od každé nepravosti” (1. Janova 1,9).

Každý, kdo složí své hříchy před Bohem, získá od Boha darem pokoj – ten pravý pokoj, nikoli nějakou psychologickou náhražku! “Odkazuji vám pokoj, svůj pokoj vám dávám; já dávám jinak, než jak dává svět. Nermuťte se v srdcích a nemějte strach” (Jan 14,27).

Každý, kdo přijal Ježíše Krista jako svého osobního Pána a Zachránce, bude věčně s Bohem v nebi. Nebe je místem bez hříchu, nemocí, utrpení, slz a smrti: “On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť minulé věci pomínuly” (Zjevení 21,4).

CO MUSÍM UDĚLAT, ABYCH BYL ZACHRÁNĚN?

A co byste měli nyní dělat vy, abyste toto vše získali? Bůh si přeje, abyste před něj předstoupili v upřímnosti, lítovali svých hříchů a prosili ho za odpuštění. Nechce vás k tomu ale nutit, nýbrž si přeje, abyste přišli dobrovolně a jeho odpuštění, pramenící z jeho lásky k vám, přijali. Jak vidíte, Bůh sám zaplatil tu nejvyšší a nejhodnotnější cenu, aby vám mohl odpustit, aby

vás zachránil a aby vám daroval svůj pokoj. Myslete na to, že tady jde o život a o smrt! V dopise **Římanům 10,13** je psáno: **“Každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno (tj. Ježíše Krista), bude zachráněn.”** Bůh vás zná, miluje vás a rozumí vám. Můžete se na Boha obrátit volně formulovanou modlitbou, třeba takto:

Pane Ježíši Kriste, dnes jsem se dozvěděl, že můj život je od Tebe oddělen hříchem. Ty mne ale miluješ, zemřel jsi pro mne na kříži, vzal jsi moje provinění a hříchy na sebe a zaplatil jsi za mne. Proto Tě prosím, odpusť mi všechny moje viny, kterých hluboce lituji. Přijímám Tě nyní za svého Pána a Zachránce. Děkuji Ti, že mi odpouštíš a že mi dávaš pokoj s Tebou! Amen.

Upřímnou modlitbu za odpuštění hříchů a za záchranu Bůh vždy vyslyší. To nám zaručuje ve svém Slově, v Bibli. Na to se můžeme plně spolehnout.

A KDYŽ JSTE PŘIJALI JEŽÍŠE KRISTA JAKO PÁNA A ZACHRÁNCE:

Stali jste se Božími dětmi! **“Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi – všem těm, kdo věří v jeho jméno” (Jan 1,12).**

Děkujte Bohu za svou záchranu, která je věčná. Nic a nikdo vás nemůže od nynějška od Boha odloučit! **“A proto již není žádné odsouzení pro ty, kdo jsou v Kristu Ježíši” (Římanům 8,1).** **“Já jim dávám věčný život a nezhynou navěky a z mé ruky je nikdo nevyrvé” (Jan 10,28).**

Stejně jako Ježíš nezůstal v hrobě, nýbrž vstal z mrtvých, tak i vy budete žít věčně! Po svém zmrtnýchvstání vystoupil Ježíš Kristus na nebesa a slibuje nám, že po smrti můžeme být u něho: **“My ale máme občanství v nebi, odkud očekáváme Spasitele – Pána Ježíše Krista” (Filipským 3,20).**

Čtete Bibli, neboť je to Boží dopis pro nás. Skrze Bibli se dozvíte, jaký Bůh je a jak máte žít: **“Veškeré Písmo (celá Bible) je vdechnuté Bohem a je nanejvýš užitečné. Vyučuje nás a usvědčuje, napravuje a vychovává ve spravedlnosti” (2. Timoteovi 3,16).**

Hledejte společnost křesťanů. Proste Boha za to, aby vám pomohl takové křesťanské společenství nalézt.

V modlitbě smíte Bohu říci všechno. On s vámi chce mít živé společenství: **“Radujte se v Pánu vždycky; znovu říkám: Radujte se! Všichni lidé ať znají vaši vlídnost. Pán je blízko. O nic nemějte starost, ale za všechno se modlete. O své potřeby prostě s vděčností Boha, a Boží pokoj přesahující všechno chápání bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši” (Filipským 4,4-7).**

My sami jsme zažili Boží pomoc, odpuštění hříchů i to, že je nám nablízku v každodenních situacích. Život s Bohem se vyplatí, vždyť On nejlépe ví, co je pro nás dobré.

Nepatříme k žádné sektě a nelákáme nové členy do nějakého uskupení, s pomocí Bible vám však chceme ukázat, jak můžete nalézt pokoj s Bohem a věčný život v nebi! Nejlepší cestou je, když se o tom z Bible sami přesvědčíte a obrátíte se k Bohu.

V případě, že si to budete přát, rádi Vám podáme informace o křesťanské víře, zašleme zdarma křesťanskou literaturu, např:

- Evangelium podle Jana (část Bible)**
- Korespondenční kurz k Evangeliumu podle Jana**
- časopis ETHOS**
- křesťanské publikace pro děti a další materiály**
- zprostředkujeme kontakt s křesťany v okolí Vašeho bydliště.**

Objednávky klasickou poštou, e-mailem, přes webovou stránku, telefonicky nebo prostřednictvím SMS:

**KPK – Kristus pro každého, o.s.
V Kopečku 89, 500 03 Hradec Králové
Tel. 605 711 539
info@ikpk.cz www.ikpk.cz**

Citace biblických veršů převzaty z Bible, překlad 21. století, vydal © BIBLION, o.s., 2009

CZ

JAK ZÍSKÁM POKOJ S BOHEM?

Co se to vlastně s námi lidmi děje? Žijeme ve světě, kde jsou na denním pořádku lži, nenávisť, války, vraždy a manželská nevěra. Stále mezi sebou bojujeme, žárlíme na sebe, jsme nesmiřitelní a než bychom se milovali, tak se spíše nenávidíme. Proč nemůžeme žít jinak? Jedno z vysvětlení o našem stavu podává kniha s informacemi přímo od Boha - Bible.

Jak je to ale s její pravdivostí? To, že je Bible Božím slovem a nikoli lidským vynálezem, vidíme na jejím živém obsahu, který má schopnost kompletně proměnit život člověka. Kromě toho je v Bibli více než 3000 proroctví a předpovědí, které se stále a znova objevují ve světových dějinách a to přesně, ve správném časovém pořadí. Příkladem je třeba návrat Židů do země Izrael a také založení tohoto státu v roce 1948. V Bibli se píše: **“Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí a přivedu je do jejich země. Budu je pást na izraelských horách, při potocích a na všech sídlištích v zemi” (Ezechiel 34,13).**

Průběh dějin těch nejvýznamnějších světových říší a mnohé události odehrávající se v současnosti byly detailně oznámeny v Bibli již před 2500 lety. Skutečnost, že obsah Bible nebyl v průběhu staletí pozměněn, potvrdily v roce 1947 archeologické nálezy v Kumránu (Izrael). Byly nalezeny svitky s podstatnými částmi Bible, jejichž stáří činí až 2300 let. Bůh bezpečně uchovává své Slovo před lidskou manipulací, proto se na něj můžeme spolehnout! Kromě toho nás Bůh v Bibli informuje o stavu našeho života a společnosti a nabízí řešení, protože On to s námi nevzdal!

NA POČÁTKU...

Bible podává zprávu o tom, že Bůh vše stvořil jako velice dobré: nebe, zemi, rostliny a zvířata a také nás, lidi. Oba první lidé stvoření Bohem s ním žili v osobním společenství a to v perfektních životních podmínkách. Bůh jim dal veškerou svobodu, avšak také jeden zákaz: **„Z každého stromu v zahradě můžeš svobodně jíst, kromě stromu poznání dobra i zla. Z toho nejez, neboť v den, kdy bys z něj jedl, jistě zemřeš“ (Genesis 2,17).** Oni však tento zákaz nerespektovali a toto je nazýváno prvním hříchem. Příмым důsledkem této události bylo narušení vztahu s Bohem a také to, že na svět přišla smrt. Od této doby se my všichni, kteří jsme potomky Adama a Evy, rodíme jako hříšníci a jsme předurčení k tomu, abychom jednou zemřeli. Avšak jedna věc naším hříchem zničena nebyla: Boží láska k nám.

CO MÁ HŘÍCH SPOLEČNÉHO SE MNOU?

Bůh vidí do našeho srdce. Hříchem je nejen každý zlý skutek nýbrž už špatná myšlenka, tedy všechno, co není v souladu s Božími měřítky: **„Všichni zhřešili a chybí jim Boží sláva“ (Římanům 3,23).** Hříchem je také to, že často máme možnost dělat dobré věci, ale přesto se tomu vyhýbáme: **„Umět jednat správně, ale nejednat, je hřích“ (List Jakubův 4,17).** Jak vidíme, Bůh se dívá i za masku naší samospravedlnosti. Z naší vnitřní podstaty, z našeho srdce vycházejí zvrácené myšlenky, slova a činy.

NÁSLEDKY HŘÍCHU

Každý hřích, to znamená všechny špatné činy a všechny špatné myšlenky, jsou současně namířeny proti Bohu a nás od něj oddělují, protože Bůh je svatý a nemůže mít nic společného s hříchem. Kvůli naší přirozené povaze, která produkuje zlo, jsou všichni lidé odděleni od Boha. Bůh je spravedlivý a musí proto trestat zlo: **„Lidem je určeno jednou zemřít, a potom je čeká soud“ (Židům 9,27).** Tím **nejzávažnějším důsledkem** hříchu je věčná smrt: **„Odměnou hříchu je totiž smrt“ (Římanům 6,23).** Pokud zemřeme bez odpuštění, budeme po smrti navždy odděleni od Boha a budeme v pekle, v místě trýzně a utrpení: **„Dým jejich muk bude stoupat na věky věků!“ (Zjevení 14,11).**

Další důsledky: Hřích je tou největší překážkou pro soužití lidí. Na tento stav jsme si sice zvykli, přesto ale cítíme, že něco není v pořádku. Oddělení od Boha způsobuje naši vnitřní prázdnotu. Pokoušíme se tuto prázdnotu vyplnit nejrůznějšími věcmi nebo ji jinak vytěsnit, někteří lidé dokonce sahají k návykovým látkám, nakonec jsou jimi ale zotročeni. Bůh zná naši nouzi a naše problémy, nechce nás v naší svobodě omezovat, nýbrž nás od našich hříchů osvobodit, protože ty jsou naším největším problémem.

CHYBNÁ CESTA: RŮZNÁ NÁBOŽENSTVÍ

Proč je člověk nábožný? Všichni máme ve svém srdci něco jako hledání věčnosti a také palčivou otázku, co bude po smrti (**Kazatel 3,11**). Víme, že smrtí všechno nekončí a že se jednou ze svého života budeme muset zodpovídat. Proto se mnozí snaží cestou nějakého náboženství dostat blíže k Bohu. Pokoušejí se uklidnit své svědomí zachováváním určitých rituálů nebo tradic a nějakým způsobem si „zasloužit“ nebe. Za tím ale vězí naše pýcha, myšlenka, že je možné dopracovat se k něčemu vlastním úsilím. Takové náboženství je lidským vynálezem, pokouší se s námi manipulovat, nemůže však změnit ten základní problém, naše zlé srdce. Dobré skutky a náboženské rituály nemohou to zlé, co jsme učinili, odstranit takovým způsobem, jako by se to nikdy nestalo. A protože Bůh toto ví, zvolil si jinou cestu, jak nás vysvobodit z hříchu.

NEJVĚTŠÍ BOŽÍ DAR

Bezprostředně po našem pádu do hříchu Bůh zaslíbil zachránce, který nás zbaví našich hříchů, protože Bůh nemá žádnou radost z toho, když lidé umírají bez usmíření s ním. Miluje nás a každému člověku nabízí své odpuštění. Jak ale může potrestat hřích, aniž by potrestal člověka? Jako symbolické znamení nařídil Bůh v dobách Starého zákona to, že musel být zabit nevinný beránek, aby krev zvířete zástupně zakryla hřích člověka. Tímto způsobem měl člověk porozumět skutečnosti, že za něj musí zemřít někdo jiný, někdo, kdo je úplně nevinný. Avšak ani krev nějakého zvířete nemohla vést k odpuštění hříchů. Bůh nám v Bibli podal zprávu, že On pošle dokonalého zachránce, který kompletně sejme naše hříchy. Přes 300 prorocství oznamovalo tohoto zachránce, například Izaiáš před 2700 lety psal: **“On však**

byl proboden naším proviněním, našimi vinami trýzněn byl, pro naše blaho snášel potrestání – byli jsme uzdraveni jeho ranami!” (Izaiáš 53,5). Tím přislíbeným zachránцем je **Ježíš Kristus**, který pro naše hříchy zemřel na kříži: **“On sám na svém těle vzal naše hříchy na kříž, abychom zemřeli hříchům a ožili spravedlností. Jeho rány vás uzdravily!” (1. Petrova 2,24).** Neexistuje jiná cesta k Bohu než přes Ježíše Krista. Kdyby byla k dispozici nějaká jiná cesta, nemusel by Ježíš zemřít. **“V nikom jiném není spása – na světě není lidem dáno jiné jméno, v němž bychom mohli být spaseni!” (Skutky 4,12).** Spása znamená to, že jsme uchráněni před **trestem** za hřích, tedy před věčným uvržením do pekla. Spása má také ten následek, že Bůh dává již zde na zemi do našeho života sílu, abychom mohli odporovat hříchu. Jméno Ježíš v překladu znamená “Bůh zachraňuje”. Ježíš prokázal svými činy, že on je tím všemohoucím Bohem (křísil mrtvé, uzdravoval nemoci a měl moc odpouštět hříchy). Ježíš byl současně i normálním člověkem. Pociťoval hlad, žízeň, únavu a smutek, oproti všem ostatním lidem však zůstal bez hříchu. Proto na sebe nemohl nikdo jiný než On samotný vzít trest za naše hříchy.

ZÁKON A MILOST?

Existuje krásný příběh o jednom kavkazském knížeti Šamilovi (1797-1871), který nám může lépe představit Boží spravedlnost a milost. Šamil viděl, že se na jeho teritoriu mnoho lidí dostává hazardními hrami do bídy, proto vydal zákon, kterým tyto hry výslovně zakázal. Chtěl tím napomoci svému národu k hospodářskému vzestupu, lidé zde totiž žili v bídě, která byla následkem stále nového a nového zadlužování. Ti, kteří by tento zákon překročili, měli být veřejně zbičováni. Jednoho dne se ale stalo to, že byla při zakázané hazardní hře přistižena vlastní matka vládnoucího knížete. Co měl nyní Šamil dělat? Měl předat svou milovanou matku k veřejnému bičování? Pokud by to neudělal, porušil by svůj vlastní zákon – a teď ho sledoval celý národ. Tři dny přemýšlel a potom se odehrála neuvěřitelná věc: kníže dal příkaz k veřejnému bičování své matky! Za přítomnosti mnoha zvědavců byla stará paní přivázána ke sloupu a Šamil vydal rozkaz: Začněte bičovat!. Avšak ještě předtím, než dopadl bič na záda té paní, vrhl se Šamil před svou matku a zachycoval údery biče svými zády.

Vykonavatel trestu se hrozně lekl, ale Šamil hlasitě opakoval svůj rozkaz: Bičovat! A tak vzal trest, který si vysloužila jeho matka, na sebe. Zákon byl dodržen, matka z toho vyšla bez úhony. Pouze Šamil samotný, který tento zákon vydal, mohl zákon také naplnit, když na sebe vzal trest. Pokud by Šamil v tomto případě potrestání neprovedl, byl by zákon porušen a on jako kníže by už byl nevěrohodný. Pokud by místo matky potrestal nějakého otroka, pak by to pro ni nemělo nějaký větší význam a její postoj k hazardním hrám by se tím nezměnil.

To, co pro nás učinil Bůh, je podobné. Bůh nám ukazuje, že hřích v našem životě je strašlivý, že nás ničí a že On nás kvůli své spravedlnosti musí za hříchy potrestat. Z lásky k nám vzal On samotný náš trest, smrt, na sebe. Na kříži, na vrchu Golgota, se uskutečnilo obojí: Boží spravedlnost i Boží milost z lásky. Vztah mezi knížetem Šamilem a jeho matkou se však od našeho vztahu k Bohu odlišoval. Šamilova matka milovala svého syna, my naproti tomu žijeme ve vzpouře vůči Bohu. Svou láskou k nám poukazuje Bůh na to, že on pro nás zemřel již tehdy, když jsme ho ještě odmítali (**Římanům 5,8**). Existuje mnoho příběhů o hrdinech, ve kterých se jeden člověk obětoval za druhého, kterého měl rád, avšak u Boha to bylo jinak: Ježíš za nás zemřel, když jsme byli ještě jeho nepřátelé!

U Jana 3,16 je Boží láska k nám vyjádřena v jediné větě:

Neboť Bůh tak miloval svět,

► to největší slitování

že dal svého jednorozeného Syna,

► ta nejvyšší cena

aby žádný (každý),

► ten nejvyšší možný počet

kdo v něj věří,

► ta nejsnadnější podmínka

nezahynul,

► ta největší možná záchrana

ale měl věčný život.

► to nejnádhernější zaslíbení